

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Terentius,|| A` M. Antonio Mvreto|| locis prope
innumerabilibus|| emendatus.||**

Terentius Afer, Publius

Venetiis, 1558 [erschieden] 1559

Scena IIII.

[urn:nbn:de:gbv:45:1-723936](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:45:1-723936)

O frater frater, quid ego nunc te laudem? satis certo scio:

Nunquam ita magnifice quicquam dicam, id uirtus quin superet tua:

Itaque unam hanc rem me habere præter alios præcipuam arbitror,

Fratrem homini nemini esse primarum artium magi principem.

S. O Ctesipho. C. o Syre, Aeschinus ubi est? S. ellum, te expectat domi. C. hem.

S. Quid est? C. quid sit? illius opera Syre nunc uiuo: festiuum caput:

Omnia sibi qui post putarit esse præ meo commodo, Maledicta, famam, meum amorem, & peccatum in se transtulit,

Nil pote supra. sed quisnam? foris crepuit. S. mane, ipse exit foras.

ACTVS SECVNDI SCENA IIII.

AESCHINVS, SANNIO,
CTESIPHO, SYRVS.

Ae. Bi ille est sacrilegus? Sa. men' querit? num quidnam effert? occidi:

Nil uideo. Ae. ehem, opportune, te ipsum querito: quid fit Ctesipho?

In tuto est omnis res: omitte uero tristitiam tuam.

C. Ego illam facile uero omitto, qui quidē te habeam fratrem.

O mi germane, ah uereor coram in os te laudare

amplius,

amplius,

Ne id assentandi magis, quàm quòd habeam gratum,
facere existumes.

Ae. Age inepte, quasi nunc non norimus nos inter nos
Ctesipho.

Sed hoc mihi dolet, nos pene sero scisse, & pene in eum
locum

Rediisse, ut, si omnes cuperent, nihil tibi possent auxi-
liarier.

Ct. Pudebat. Ae. ah, stultitia est istæc, non pudor, tam ob-
paruolam

Rem pene ex patria. turpe dictu. deos quæso ut istæc
prohibeant.

Ct. Peccaui. Ae. quid ait tandem nobis S annio? Sy. iam
mitis est.

Ae. Ego ad forum ibo, ut hunc absolvam: tu intro ad il-
lam Ctesipho.

Sa. Syre insta. Sy. eamus: nanque hic properat in Cyprii.
Sa. ne tam quidem,

Quâuis etiã maneo ociosus hic. Sy. reddetur, ne time.

Sa. At ut omne reddat. Sy. omne, reddet, tace modo, ac se-
quere hac. Sa. sequor.

Ct. Heus heus syre. sy. hem quid est? Ct. obsecro hercle
hominem istum impurissimum

Quam primum absoluitote, ne, si magis iritatus fiet,
Aliquã ad patrem hoc permanet, atque ego tunc per-
petuo perierim.

Sy. Non fiet: bono animo esto. tu cum illa te intus oblea-
ta interim,

Et lectulos inbe sterni nobis, & parari cetera.

A D E L P H I

ACTVS TERTII SCENA II.

GETA, SOSTRATA, CANTHARA.

G. n Vne illud est, quod, si omnes omnia sua con-
silia conferant,

Atque hic malo salutē quærant, auxiliij nihil afferant,
Quod mihiq; heræq; filiaq; herili est. uæ misero mihi,
Tot res repente circumuallant, unde emergi non potest,
Vis, egestas, iniustitia, solitudo, infamia.

Hoc sine sæclum? o scelera, o genera sacrilega, o homi-
nem impium.

S. Me miseram, quidnam est, quod sic uideo timidum
properantem Getam?

G. Quem neque fides, neque iusiurandum, neque ulla mi-
sericordia

Repressit, neque reflexit, neque quod partus instabat
prope,

Cui miseræ indigne per uim uitium obtulerat. S. non
intellego

Satis, quæ loquatur. C. propius obsecro accedamus So-
strata. G. ah,

Me miserū, uix sum compos animi: ita ardeo iracūdia.

Nihil est, quod malim, quàm illam totā familiam mihi
obuiam

Dari, ut iram hanc in eos euomam omnem, dum ægrita-
do hæc est recens:

Satis mihi id habeā supplicij, dum illos ulciscar modo.
Seni animam primum extinguerem ipsi, qui illud pro-
duxit scelus:

Tum